

070528 Annandag pingst Henrik Glamsjö

Att sätta fingret på det man inte ser är ju inte helt enkelt. Att som barn förstå att det kan finnas något som heter lufttryck var inte enkelt. Hur kan luften som inte väger något, det är ju själva sinnebilden för det som inte väger något, lätt som luft säger vi ju, hur kan det då töva någon form av tryck.

Nu räcker det ju i och för sig att komma i vägen för en storm eller orkan för att inse att det kan vara nog så farligt med luft. De som bor i t ex New Orleans tvi vlar varken på luftens eller vattnets destruktiva krafter. En gång lät Gudvinden dra fram över vattnet. En storm vind svepte fram över kaoshavet. Kaoset som Gud ordnade och skapade livet och tillvaron ur.

Vind och vatten kan vara både destruktivt och förtärande men självklart också livgivande. Vinden fyller seglet och för fartyget fram över havet. Vattnet ger i sig själv liv. Det är själva förutsättningen för livet på jorden. Allt en gåva från Gud.

Den stormvind som piskade kaoshavet är samma vind med vilken Herren Gud andades in liv i Adam och Eva, i människan. Det är Guds livgivande och vind, som har lärt känna, han som är Helig Ande.

Anden ger liv. Även om allt finns där i en kropp. Skelett, muskler, blodkärl och alla organ. Lungor för att dra in luften med som syresätter blodet. Även om alla yttre förutsättningar finns betyder det inte att det finns liv. Livsgnistan måste till för att göra levande. Detta gäller för en kropp och det gäller också för den kropp som vi kallar för kyrkan på jorden.

Alla förutsättningar kan finnas där. Allt kan vara rätt i alla möjliga avseenden. Det kan finnas strategier och logotyper. Det kan finnas strukturer med biskopar och präster och aldrig så fina kyrkor och fastigheter. Det kan finnas hur många anställda som helst.

Men inget av det hjälper. Inget av allt detta gör att det blir kyrka om inte det finnas Ande och sanning. Anden andas in liv i en kropp som kan verka död och ger den liv. Det kan vara en bristfällig kropp. Hon kan vara dåligt utrustad och långt ifrån fullkomlig men med den helige Ande blir kroppen levande och blir Kyrka. Varför?

Anden ger gemenskap med Fadern och Sonen. Kyrkan är inte en organisation av tyckare, även om man kan tvivla på det ibland. Det är inte en intresseförening för religiöst likasinnade. Kyrkan är inte heller en avancerad form av hjälpinstitut. Kyrkan är djupast gemenskapen i Fadern och Sonen och den Helige Ande och mellan människor. Den Gud som möter oss i kyrkans mitt i Guds heliga Ord och i altarets sakrament och som rustar oss som Guds redskap att gå ut i världen och vittna om hans rike.

Allt det vi gör i världen är ett flöde från den gemenskapen och vi gör det goda som kyrka. Eftersom vi från början har gemenskapen med Gud i kyrkan behöver de goda gärningarna inte någon religiös alibi. Det goda Röda Korset gör är inte på något sätt mindre gott än det som Lutherhjälpen gör. Men för oss är det gemenskapen i Gudstjänsten som är själva drivkraften. Allt är Andens verk eller Andens Vind över världen som det står i dagens rubrik.

Anden ger kraften. I Apostlagärningarna läser vi hur kyrkan sprids över världen så att man i Antiokia för första gången kallar oss för kristna. Anden fogar oss samman och ger liv åt kroppen. Anden ger också liksom stormvinden kraft. Anden fyller kyrkans segel och driver på.

Vi ser det inte så tydligt här i vår världsdel men väldigt tydligt på andra delar av världen där många kyrkor växer med stormstyrka. Dessa kyrkor lever ett liv som är djupt solidariskt med människorna i de samhällen där de verkar och de blir trovärdiga och sanna. De har tagit emot vittnesbördet från Anden och ger det vidare till de människor som finns runt om dem i ord och handling. Är budskapet trovärdigt är det också kraftfullt.

Anden förvandlar och förnyar. Också det som verkar dött kan Anden ge liv. Ibland genom elden som bränner bort för att sedan förnya. Genom århundradena har kyrkan varit på väg att dö ut genom maktmissbruk och korruption. Ökända är exempelvis påven Borgia, med flera. Gud uppväcker sin Andes eld genom motrörelser. Rörelser som pekar tillbaka på det viktigaste. Rörelser som vill ta bort det som skymmer och hindrar evangeliet. Klosterordnarna är exempel på detta. Även om vi inte tänker på det var den helige Franciskus en reformator som förändrade kyrkan och förde henne tillbaka genom den helige Ande. Kanske skall vi tänka på det när vi har svårt för våra systrar och bröder i andra samfund. Vi kan tycka att de har fel men allt kan vara en plan för att skaka liv i det som verkar dött. Kanske sänder Gud sin Ande för att genom olika rörelser åter fylla våra segel, genom ett förnyat vittnesbörd.

Anden ger gemenskap, Anden ger kraft och Anden förvandlar och förnyar. Allt sammanfattas i bönen om den helige Ande. Symeon den nye teologen bad så här.

Kom, Du sanna ljus, kom Du eviga liv.
Kom, Du fördolda kraft, kom Du källa till allt.
Kom, Du som ingen har känt.
Kom, namnlösa glädje, kom Du eviga liv.

Kom, Du vårt hopp, Du som förändrar allt.
Kom, Du som uppväcker dem som sover i gravarnas natt.
Kom, Du styrka som mäktar allt.
Kom, Du som ingen har sett, orörd och ofattbar.

Högt över himmel och jord har Du ditt eviga hem
oavlåtligen åkallat är ditt heliga namn.
Ofattbart är Ditt namn.
Kom, Du vars väsen är hemligt och osägbart.

Kom, Du som min själ i sitt armod har kär.
Kom, Du som själv är min längtan i hjärtats djup.
Kom, Du som ingen kan nå.
Kom, helige Ande människohjärtats tröst.